

ความหมายต่ออาชีพและแผนอาชีพในอนาคตของพริตตี้

THE VALUATION AND FUTURE PLANS OF PRETTY GIRL

ปิยะวัฒน์ เจริญศักดิ์^{1*}
Piyawat Charoensak^{1*}

Received : 28 July 2023

Revised : 31 December 2023

Accepted : 29 January 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการให้ความหมายต่ออาชีพ 2) ศึกษาเส้นทางการเข้าสู่อาชีพ และ 3) ศึกษาการวางแผนอาชีพในอนาคตของผู้ประกอบอาชีพพริตตี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม การสังเกต และการวิเคราะห์เอกสาร เป็นเครื่องมือในการวิจัย และคัดเลือกผู้ประกอบอาชีพพริตตี้และผู้ที่เกี่ยวข้องแบบเจาะจง ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 18 คน ใช้วิธีการวิเคราะห์แก่นสาระในการวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า พริตตี้มีการให้ความหมายต่ออาชีพที่สะท้อนการทำงานเพื่อบุคคลอื่น ได้แก่ นักสร้างความสำเร็จ นักเปิดมุมมอง นักแลกเปลี่ยน นักสร้างความสนใจ นักจัดการแข่งขัน และนักสร้างความสุข ซึ่งมากกว่าการทำงานเพื่อตนเอง ได้แก่ นักสร้างมูลค่า นักนำเสนอ นักสร้างสรรค์ และนักออกแบบ พริตตี้มีเส้นทางการเข้าสู่อาชีพจากความต้องการของตนเองและจากการแนะนำของบุคคลอื่นในระดับที่เท่ากัน และพริตตี้มีการวางแผนอาชีพในอนาคต 3 แนวทาง คือ การทำธุรกิจส่วนตัว การทำงานประจำ และการทำอาชีพอิสระ

คำสำคัญ: พริตตี้ / อนาคตของพริตตี้ / การวางแผนอาชีพ / ความหมายต่ออาชีพ

¹คณะพัฒนาศาสตร์มนุษยศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

¹School of Human Resource Development, National Institute of Development Administration

*ผู้นิพนธ์ประสานงาน E-mail: Bank.crk@gmail.com

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the meaning of occupation, career path and career planning in the future of Pretty Professions in Bangkok area. This research is survey research. Use a qualitative research model. By in-depth interview, Group Discussion, Observation, and Document Analysis. Selecting a specific sample in the Bangkok area, a total of 18 people and used the Thematic analysis.

The results showed that pretty has a career meaning that reflects working for others, including Success Builder, Viewer, Exchanger, Interest Builder, Competitor, and happiness maker, which is more than working for oneself, including: Value creators, presenters, creators, and designers. Pretty has a career entry path on its own and from the advice of others on an equal footing. And pretty has a career planning in the future in 3 ways: personal business, regular work and independent career.

Keywords: Pretty / Pretty's future / Career planning

บทนำ

ปัจจุบันมีการเกิดขึ้นของอาชีพมากมายเพื่อตอบสนองความต้องการของคนในสังคมที่มีความหลากหลาย การเกิดขึ้นของอาชีพใหม่เป็นการตอบสนองความต้องการของคนในสังคมนั้น ทั้งนี้การเกิดขึ้นของอาชีพจะช่วยสะท้อนภาพรวมของระบบสังคมนั้น ๆ ด้วย (ปิยะวัฒน์ เจริญศักดิ์, 2564) โดย จากข้อมูลของกองความร่วมมือการลงทุนต่างประเทศ (2565) อธิบายว่า ภาพการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยในปี 2564 โครงการต่างชาติที่ยื่นขอรับการส่งเสริมในปี 2564 (มกราคม - ธันวาคม) มีจำนวน 783 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 47 ของจำนวนโครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมทั้งสิ้น และมูลค่าเงินลงทุนรวม 455,331 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 71 ของมูลค่าเงินลงทุนทั้งสิ้นที่ยื่นขอส่งเสริม โดยจำนวนโครงการลงทุนต่างชาติที่ยื่นขอรับส่งเสริมส่วนใหญ่อยู่ในส่วนใหญ่อยู่ในหมวดบริการและสาธารณูปโภค รวม 231 โครงการ (ร้อยละ 30 ของจำนวนโครงการต่างชาติที่ยื่นขอส่งเสริมทั้งสิ้น) ดังนั้นเพื่อตอบสนองการเติบโตของเศรษฐกิจการเกิดขึ้นของอาชีพในสังคมก็สะท้อนภาพรวมของระบบสังคมนั้นอย่างมีนัยยะสำคัญ เกรียงไกร กาญจนะโกดิน (2555: 64) ได้ทำการศึกษาพบว่าธุรกิจส่วนใหญ่ในประเทศไทย มีความนิยมใช้การตลาดเชิงกิจกรรมมากขึ้น เนื่องจากการตลาดเชิงกิจกรรมเป็นการส่งเสริมการตลาดแบบสร้างประสบการณ์ให้กับผู้บริโภคและกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดการตัดสินใจซื้อสินค้านั้น ๆ ดังนั้นจึงเป็นที่มาของการใช้พริตตี้ในการสร้างความเติบโตของธุรกิจผ่านบทบาทผู้นำเสนอสินค้า ซึ่งมีหน้าที่แนะนำสินค้าหรือบริการในรูปแบบที่แตกต่างกัน โดยงานที่คนเลือกทำนั้นอาจขึ้นอยู่กับบุคลิกส่วนตัวที่สะท้อนบุคลิกภาพของพนักงาน และสะท้อนสภาพแวดล้อมรอบตัวพนักงานอีกด้วย (Holland, 1997: 21 - 27)

พริตตี้ได้เริ่มเกิดขึ้นครั้งแรกใน ค.ศ. 1930 - 1949 ในประเทศสหรัฐอเมริกา (ผสานชัย จุฑาภักดิ์, 2556) ทั้งนี้ในประเทศไทยมีข้อสันนิษฐานว่าพริตตี้เกิดขึ้นในช่วง พ.ศ. 2535 จากบริษัท โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด เป็นผู้ริเริ่มการใช้พริตตี้ในการประชาสัมพันธ์ (กมลวรรณ

ชุมทรัพย์, 2548) การใช้พรตดีซึ่งถือเป็นการใช้บุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นสื่อกลางในการแสดงสินค้าก็จะทำให้สินค้าเป็นที่น่าจดจำและสร้างการรับรู้ของแบรนด์ได้ ปัจจุบันอาชีพพรตดีเป็นที่รู้จักในวงกว้างมากขึ้น เริ่มมีการแตกแขนงจากงานมอเตอร์โชว์ งานเปิดตัวสินค้า ไปสู่งานนำเสนอผลิตภัณฑ์ประเภทอื่นและรวมไปถึงการรับงานในรูปแบบที่เปลี่ยนไป ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าด้วยลักษณะงานที่เปลี่ยนไปเช่นนี้ทำให้ภาพลักษณ์ของพรตดีมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ดังนั้นภาพจำต่ออาชีพพรตดีก็ย่อมเปลี่ยนแปลงไป มีผู้คนมากมายเข้ามาทำงานและเกี่ยวข้องมากขึ้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจเกี่ยวกับการให้ความหมายต่ออาชีพของตนเองในกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพพรตดี การเข้าสู่อาชีพ รวมไปถึงจนถึงแนวทางการทำงานและการวางแผนอาชีพในอนาคตของพรตดี

ดังนั้นงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการศึกษาเพื่อศึกษาการให้ความหมายต่ออาชีพ เส้นทางเข้าสู่อาชีพและการวางแผนอาชีพในอนาคตของพรตดี ซึ่งถือเป็นอีกหนึ่งอาชีพที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดการตัดสินใจซื้อสินค้านั้น ๆ อันเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจที่ตอบสนองการลงทุนในประเทศไทยที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากการงานวิจัยมาใช้ในการคาดคะเนผู้ที่เข้ามาประกอบอาชีพในอนาคต การหาแนวทางในการลดปัญหาของผู้ประกอบอาชีพ การต่อยอดในการพัฒนากรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และสร้างความเข้าใจทางสังคมที่หลากหลายให้กับผู้ประกอบการอาชีพพรตดี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการให้ความหมายต่ออาชีพของพรตดี
2. เพื่อศึกษาเส้นทางเข้าสู่อาชีพของพรตดี
3. เพื่อศึกษาการวางแผนอาชีพในอนาคตของพรตดี

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เครื่องมือในการเก็บข้อมูลได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) การวิเคราะห์เอกสาร (Document Analysis) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

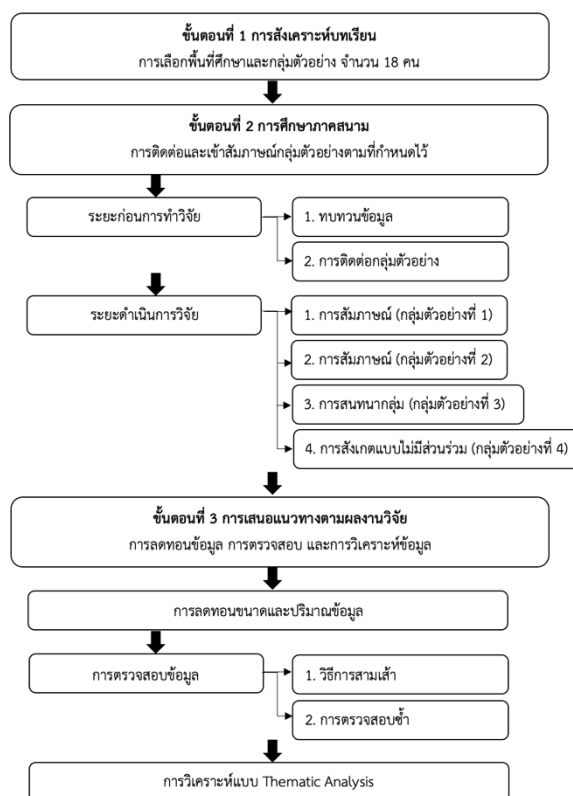
ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์บทเรียน มีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และดำเนินการติดต่อส่งเอกสารชี้แจงและหนังสือยินยอมให้ข้อมูล โดยมีการคัดเลือกพื้นที่ศึกษาเป็นพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็นพื้นที่ชั้นใน ชั้นกลางและชั้นนอก และกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

- กลุ่มตัวอย่างที่ 1 กลุ่มพรตดี เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 12 คน
- กลุ่มตัวอย่างที่ 2 กลุ่มพรตดี เป็นการสนทนากลุ่ม จำนวน 5 คน
- กลุ่มตัวอย่างที่ 3 กลุ่มพรตดี เป็นการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม จำนวน 2 คน
- กลุ่มตัวอย่างที่ 4 กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับพรตดี เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 6 คน

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาภาคสนาม ประกอบด้วยระยะก่อนการทำวิจัย เป็นการทบทวนข้อมูลเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 4 รูปแบบ ดังนี้ (1) แบบสัมภาษณ์ (2) แบบสนทนากลุ่ม และ (3) แบบบันทึกภาคสนาม (4) แบบวิเคราะห์เอกสาร และระยะดำเนินการวิจัย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ให้มีคุณสมบัติสอดคล้องกับวงจรชีวิตพริตตี้ (วีรดา ศักดิ์ศิริรักษ์ และบัณฑิต สวรรยาวิสุทธิ, 2562) ในระยะเติบโต (Growing Phase) และระยะอิมมัตู (Maturing Phase) เป็นเกณฑ์ในการเก็บข้อมูล และอีกกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับพริตตี้

ขั้นตอนที่ 3 การเสนอแนวทางตามผลงานวิจัย มีการวิเคราะห์ผลข้อมูล นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวม มาทำการลดทอนขนาดและปริมาณข้อมูล (Data Reduction) การตรวจสอบข้อมูล (Data Audition) โดยการตรวจสอบข้อมูลด้วยวิธีการสามเส้า (Triangulation) และตรวจสอบข้อมูลด้วยการตรวจสอบซ้ำ (Member Checking) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ Thematic Analysis (Braun, 2006) ประกอบด้วย 6 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 ทำความคุ้นเคยกับข้อมูล ระยะที่ 2 การสร้างรหัสเริ่มต้น ระยะที่ 3 ค้นหาธีมระยะที่ 4 ทบทวนธีมที่เป็นไปได้ ระยะที่ 5 การกำหนดและตั้งชื่อธีม และระยะที่ 6 การจัดทำรายงาน

โดยผู้วิจัยสามารถสรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 วิธีการดำเนินการวิจัย

ผลการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย กลุ่มพริตตี้ ประกอบด้วย พริตตี้สินค้า 3 คน สาวเชียร์เปียร์ 5 คน และนางแบบ 4 คน มีอายุตัวเฉลี่ยของผู้ให้ข้อมูลอยู่ที่ 28.75 ปี มีอายุงานเฉลี่ยของผู้ให้ข้อมูลอยู่ที่ 4.75 ปี ภูมิลำเนาของผู้ให้ข้อมูลอยู่ในภาคกลาง 4 คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 คน ภาคใต้ 2 คน ภาคเหนือ 1 คน และภาคตะวันออก 1 คน วุฒิการศึกษาของผู้ให้ข้อมูลอยู่ที่ระดับอุดมศึกษา 8 คน ระดับมัธยมศึกษา 2 คน และระดับอาชีวศึกษา 2 คน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ให้ข้อมูลอยู่ที่ 50,000 บาท รูปแบบการเลี้ยงดูของผู้ให้ข้อมูลแบบยติกฎระเบียบน้อยกว่าการเลี้ยงดูแบบอิสระรวมทั้งสิ้น 12 คน โดยแบ่งเป็นชั้นใน ชั้นกลางและชั้นนอก ชั้นละ 4 คนและทุกคนอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับพริตตี้ ประกอบด้วย ช่างแต่งหน้า 1 คน ช่างภาพ 1 คน ผู้ดูแลคิวงาน 1 คน อาจารย์ 2 คน และนักวิชาการ 1 คน โดยแบ่งเป็นชั้นใน ชั้นกลางและชั้นนอก ชั้นละ 2 คน เป็นเพศหญิง 2 คน และเพศชาย 2 คน ไม่ประสงค์ระบุเพศ 2 คน รวมจำนวน 6 คน และทุกคนอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร วุฒิการศึกษาระดับอุดมศึกษา 6 คน มีผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 18 คน โดยสามารถอธิบายผลการวิจัยได้ ดังนี้

ประเด็นด้านการให้ความหมายต่ออาชีพ

ตารางที่ 1 เชื่อมโยงประเด็นด้านการให้ความหมายต่ออาชีพ

นาม	สรุปความ	ข้อความ (Quote)	เป้าหมายเพื่อ	
			ตัวเอง	บุคคลอื่น
เอ	นักสร้าง ความสำเร็จ	...ช่วยสร้างความสำเร็จของธุรกิจ...		✓
บี	นักสร้างมูลค่า	...ใช้ความเป็นหญิงสร้างมูลค่าของเรา...	✓	
ซี	นักเปิดมุมมอง	...ถ้าเขาสงสัยได้ ก็คือเราทำสำเร็จ...		✓
ดี	นักแลกเปลี่ยน	...ให้ได้ตามที่คนจ้างต้อง การมันก็จบ...		✓
อี	นักสร้างความ สนใจ	...สร้างความสนใจให้ลูกค้าเป็นหน้าที่หลัก...		✓
เอฟ	นักจัดการแข่งขัน	...เปรียบกับเกมส์ เราคือคนจัดการแข่งขัน...		✓
จี	นักนำเสนอ	...ถ้าอยู่ได้ก็คือทนได้ ถ้าทนได้ก็จะอยู่ได้...	✓	
เอส	นักสร้างสรรค์	...ต้องการประสบการณ์บางอย่างให้กับชีวิต...	✓	
ไอ	นักออกแบบ	...ทั้งหมดล้วนเป็นศิลปะของเรา...	✓	
เจ	นักออกแบบ	...เราเป็นเหมือนสินค้าและผู้นำเสนอสินค้า...		✓
เค	นักสร้างความสุข	...งานของเราก็คือทำให้เขามีความสุข...		✓
แอล	นักสร้างความสุข	...เราขายในสิ่งที่ลูกค้าต้องการ...		✓

ตารางที่ 1 ผู้วิจัยสรุปประเด็นด้านการให้ความหมายต่ออาชีพของพริตตี้ ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่ามีข้อมูล 2 แนวทาง คือ นิยามที่สะท้อนเป้าหมายการทำงานเพื่อตัวเอง ประกอบด้วยค่านิยามว่า นักสร้างมูลค่า นักนำเสนอ นักสร้างสรรค์ นักออกแบบ อธิบายได้ว่า พริตตี้มีการทำงานโดยการมองว่าตัวเองเป็นคนที่ทำงานเพื่อสร้างความสุขให้ตัวเองและมองว่าสิ่งที่ตัวเองกำลังทำนั้นเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของตัวเอง และนิยามที่สะท้อนเป้าหมายการทำงานเพื่อบุคคลอื่น ประกอบด้วยค่านิยามว่า นักสร้างความสำเร็จ นักเปิดมุมมอง นักแลกเปลี่ยน นักสร้างความสนใจ นักจัดการแข่งขัน นักออกแบบ นักสร้างความสุข อธิบายได้ว่า พริตตี้มีการทำงานเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับบุคคลอื่น ทั้งนี้หมายถึงการทำงานเพื่อสร้างความสุขให้กับบุคคลอื่นเป็นหลัก โดยอ้างอิงบทการสัมภาษณ์ตอนหนึ่งของการสัมภาษณ์ ดังนี้

"...เราช่วยสร้างความสำเร็จของธุรกิจของคนจ้างงาน เพราะว่าการจ้างเราคือการที่ผู้จ้างเห็นว่าเราจะสามารถไปส่งเสริมยอดขายได้ ไม่ใช่การสร้างสิ่งใหม่ แต่เป็นการต่อยอด สิ่งที่มีอยู่ให้ดีขึ้น..." (คุณเอ, สัมภาษณ์, 21 กรกฎาคม 2564)

"...งานเราคืองานสีเทา ส่วนใหญ่เราก็มักจะถูกมอบภาพลักษณ์สีเทาให้เป็นสีของหญิงสาว เช็กชี เราจึงต้องใช้ความเป็นหญิงสร้างมูลค่าของเราในงานที่เราทำ..." (คุณบี, สัมภาษณ์, 21 กรกฎาคม 2564)

"...พี่ว่าตัวเองเป็นคนเปิดมุมมองทางความคิดให้กับคนนะ เราทำงานที่ต้องใช้การสื่อสารกับคนให้คนเข้าใจสิ่งที่เราอยากบอก จะตั้งใจดูหรือไม่ก็แล้วแต่ถ้าเขาเห็นสิ่งที่เรานำเสนอและถ้าเขาสงสัยได้ ก็คือเราทำสำเร็จ..." (คุณซี, สัมภาษณ์, 21 กรกฎาคม 2564)

"...เราคือแม่ค้าที่ขายของให้กับลูกค้าแค่นั้นเอง เราทำมันออกมาให้ได้ตามที่คนจ้างต้องการ มันก็จบ มันจะเป็นอาชีพที่มีคุณค่าหรือไม่มีคุณค่าอยู่ที่ว่าเราเลือกมองตัวเองแบบไหน พี่เป็นแม่ค้าขายของปกติ ต่างกันแค่ของที่ขาย ดังนั้นเราก็ค้นปกติ..." (คุณดี, สัมภาษณ์, 21 กรกฎาคม 2564)

"...การสร้างความสนใจให้กับลูกค้าเป็นหน้าที่หลัก พี่ว่าการทำงานด้านนี้ มันคืองานที่ต้องสร้างความสนใจ ถ้าไม่ถูกสนใจหรือทำให้สนใจไม่ได้ ก็ไม่จำเป็นต้องจ้างเราไปทำก็ได้..." (คุณอี, สัมภาษณ์, 21 กรกฎาคม 2564)

"...การทำงานนี้มันต้องใช้ทักษะหลายอย่าง ไม่ใช่จะทำก็ทำได้ ถ้าให้ลองเปรียบกับเกม เราคือคนจัดการแข่งขัน ต้องเข้ากับลูกค้าให้ได้ทุกรูปแบบ เราเป็นทั้งผู้เล่นและผู้ถูกเล่น..." (คุณเอฟ, สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2564)

"...เราต้องนำเสนอความเป็นตัวเอง ไม่ว่าสิ่งที่เราจะเสนอขายมันจะเป็นอะไรก็ตาม อาชีพนี้คือมันเป็นอาชีพของคนที่มีความอดทน ถ้าอยู่ได้ก็คือทนได้ ถ้าทนได้ก็จะอยู่ได้..." (คุณจี, สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2564)

"...มันเป็นงานที่ต้องสร้างสรรค์ พี่เข้ามาทำงานเพราะต้องการประสบการณ์ บางอย่างให้กับชีวิต ในระหว่างที่ทำงานเราต้องสร้างสรรค์ตัวเองให้น่าสนใจที่สุด ให้ถูกใจมากที่สุดและถ้าทำได้คือชนะ..." (คุณเอส, สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2564)

"...งานของเราคือศิลปะ เราคือนักออกแบบ ทุกอย่างที่เราจะแสดงออกไป การพูด ท่าทางการแสดงออก น้ำเสียง กริยามารยาท ทั้งหมดล้วนเป็นศิลปะของเราไปสู่สายตาของคนที่มีมองดูเราอยู่..." (คุณไอ, สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2564)

"...เราคือนางแบบ เราต้องมีระเบียบวินัยอย่างมาก เราเป็นเหมือนสินค้าและผู้นำเสนอสินค้าไปด้วยในตัว เราจำเป็นต้องขายสินค้า เราจึงจำเป็นต้องขายความเป็นตัวเองให้น่าประทับใจที่สุด..." (คุณเจ, สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2564)

"...เราคือนักสร้างความสุข การที่คนมาหาเรา แปลว่าลูกค้าอยากจะได้สิ่งที่เรียกว่าความสุข ดังนั้นงานของเราก็คือทำให้เขามีความสุขให้ได้ ก็ถือว่าจบหน้าที่ของเรา..." (คุณเค, สัมภาษณ์, 23 กรกฎาคม 2564)

"...เป็นงานที่ต้องใช้ทักษะในการทำงาน เราไม่ได้ขายแค่หน้าตา ขายหุ่น แต่เรามีหน้าที่หลักในการสร้างความสุขด้วย เราขายในสิ่งที่ลูกค้าต้องการ ดังนั้นเราจึงต้องรู้จุดยืน เพื่อทำงานนี้ได้ต่อไป..." (คุณแอล, สัมภาษณ์, 23 กรกฎาคม 2564)

ประเด็นด้านจุดเริ่มต้นของการทำงาน

ตารางที่ 2 เชื่อมโยงประเด็นด้านจุดเริ่มต้นของการทำงาน

นาม	สรุปความ	ข้อความ (Quote)	ที่มาของนิยาม	
			ตัวเอง	บุคคลอื่น
เอ	เพื่อน	...ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่ทำงานอยู่ก่อนแล้ว...		✓
บี	ตัวเอง	...ตัวเราเองนี่แหละเป็นคนอยากจะทำ...	✓	
ซี	รุ่นพี่	...แต่มีรุ่นพี่ที่เรียนร่ำด้วยกันชวนไปทำ...		✓
ดี	เพื่อน	...เริ่มเข้าวงการจากการมีเพื่อนแนะนำ...		✓
อี	รุ่นพี่	...พี่เขาก็เลยพาเราไปรู้จักกับคนหางานให้...		✓
เอฟ	ตัวเอง	...เราเข้าไปทำเพราะตอนนั้นเราอยากหางานทำ...	✓	
จี	ตัวเอง	...ตอนที่เริ่มต้นทำ เราเข้าไปเอง อยากเริ่มเอง...	✓	
เอส	เพื่อน	...เด็กเสิร์ฟก็แนะนำให้พี่ลองไปสมัครดู พี่ก็เลยลอง...		✓
ไอ	ตัวเอง	...เราจึงชวนขวยอยากที่จะเข้ามาทำสิ่งที่อยากทำ...	✓	
เจ	รุ่นพี่	...เข้ามาเป็นนางแบบเพราะพี่ที่เป็นช่างภาพแนะนำ...		✓
เค	ตัวเอง	...เลยไปสมัครงานเป็นสาวเชียร์เชียร์ตอนอายุ 20 นิด ๆ...	✓	
แอล	ตัวเอง	...อยากทำงานเลยลองหางานจนไปเจองานแต่งงานเชียร์เชียร์...	✓	

ตารางที่ 2 ผู้วิจัยสรุปประเด็นด้านจุดเริ่มต้นของการทำงาน ของพริตตี้ ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่ามีข้อมูล 2 แนวทาง คือ จุดเริ่มต้นในการทำงานที่มาจากตัวเอง อธิบายได้ว่า

พริตตี้มีการเข้าสู่อาชีพจากปัจจัยภายในตัวเองและการเข้าสู่อาชีพก็ทำด้วยการสมัครเข้ามาทำงานเอง และจุดเริ่มต้นในการทำงานที่มาจากการแนะนำจากบุคคลอื่น อธิบายได้ว่า พริตตี้มีการเข้าสู่อาชีพจากการได้รับคำแนะนำจากบุคคลรอบตัว ประกอบด้วย เพื่อนที่สถานศึกษา เพื่อนที่ทำงานนั้น รุ่นพี่ โดยอ้างอิงบทการสัมภาษณ์ตอนหนึ่งของการสัมภาษณ์ ดังนี้

"...สมัยเรียนอยู่มหาวิทยาลัย เราได้รับคำแนะนำจากเพื่อนที่ทำงานอยู่ก่อนแล้ว รายได้มันดีนะ เคยลองทำหลายอย่างแต่เรารู้สึกยังไม่ใช่อยากก้าวหน้าต่อ เลยเปลี่ยนมานำเสนอสินค้าแบบที่ทำอยู่ตอนนี้..." (คุณเอ, สัมภาษณ์, 21 กรกฎาคม 2564)

"...เราเริ่มต้นเข้ามาจากการถ่ายแบบให้ช่างภาพเอาไปหางานให้ก่อน ตอนนั้นเริ่มต้น น่าจะประมาณอายุ 20 ปี ตัวเราเองนี่แหละเป็นคนอยากจะทำไปถ่ายรูปเอง อยากมีรูปสวย ๆ บ้าง ก็เลยให้ช่างภาพถ่ายรูปเราเอาไปหางานให้ ตอนแรกก็ไม่ชิน แต่พอได้งานเข้ามาก็หายกลัว..." (คุณบี, สัมภาษณ์, 21 กรกฎาคม 2564)

"...ตอนแรกพี่ไม่เคยคิดจะทำเลย แต่มีรุ่นพี่ที่เรียนร่ำด้วยกันชวนไปทำ เขาทำอยู่ก็เลยชวนเรามาทำด้วย ตอนแรกก็คิดจะเลิกทำ แต่พอคิด ๆ ดูแล้วมันทำให้คนได้เห็นอะไรใหม่ ๆ เราเองก็ได้เห็นอะไรใหม่ ๆ ก็เลยทำต่อ..." (คุณซี, สัมภาษณ์, 21 กรกฎาคม 2564)

"...เริ่มเข้าวงการจากการมีเพื่อนแนะนำเข้ามาว่าให้ลองไปสมัครประกวดนางแบบดู ตอนแรกก็ลังเลแต่ก็ลองเข้าไป ปรากฏว่าเราได้เข้ารอบการเป็นนางแบบ หลังจากนั้นก็เริ่มต้นทำงานจนถึงตอนนี้..." (คุณดี, สัมภาษณ์, 21 กรกฎาคม 2564)

"...ตอนนั้นพี่เรียนอยู่ปี 3 เริ่มต้นทำงานจากการมีรุ่นพี่แนะนำ เขาแนะนำว่ารายได้มันดี พี่เขาก็เลยพาเราไปรู้จักกับคนหางานให้ ตอนเริ่มต้นงานหลัก ๆ ของเราก็คือการนำเสนอสินค้า..." (คุณอี, สัมภาษณ์, 21 กรกฎาคม 2564)

"...เราทำงานเชียร์เบียร์มา 5 ปีแล้ว เราเข้าไปทำเพราะ ตอนนั้นเราอยากหางานทำ เราเลยไปสมัครที่ร้านเลย เพราะเรารู้ว่ามันสามารถหารายได้ขึ้นมาได้ คนสัมภาษณ์คือเจ้าของร้านเขาถาม วุฒิ ภาษา ความสามารถ แล้วก็เรื่องส่วนตัวนิดหน่อย..." (คุณเอฟ, สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2564)

"...แต่มันง่ายมากตอนที่เริ่มต้น เราเข้าไปเอง อยากเริ่มเอง และบอกตัวเองว่าเรามีหน้าที่ในการขายให้ได้มากที่สุดโดยใช้ความเป็นตัวเอง เราเริ่มทำตอนอายุ 29 ปี ทำมา 7 ปี ก็ยังรู้สึกว่าจะไปได้..." (คุณจี, สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2564)

"...พี่เข้ามาทำงานเป็นสาวเชียร์เบียร์อายุ 31 ปี หลังเรียนจบก็รู้จักกับเพื่อน ซึ่งเขามีแฟนเป็นเด็กเสิร์ฟก็แนะนำให้พี่ลองไปสมัครดู เพราะคิดว่าตัวเองมีรูปร่างหน้าตาอยู่แล้ว ก็เพิ่มทักษะการพูดและท่าทางเอาหน่อย..." (คุณเอส, สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2564)

"...ประมาณปี 2560 เราเริ่มเข้ามาทำงานที่เป็นนางแบบครั้งแรกเลย คือต้องบอกก่อนว่าความฝันตั้งแต่เด็กคือการได้อยู่บนโทรทัศน์ เราจึงชวนขวยอยากที่จะเข้ามาทำสิ่งที่อยากทำได้และวันนี้ก็ทำได้..." (คุณไอ, สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2564)

"...พี่เข้ามาเป็นนางแบบเพราะพี่ที่เป็นช่างภาพแนะนำ ช่วงกลางปี 2561 บริษัทหนึ่งมีการจัดประกวดนางแบบเซ็กซี่ ตอนแรกก็ไม่ได้คิดว่างานจะหนักนะ แต่พอเข้าไปทำจึงเข้าใจว่าการเป็นนางแบบมันต้องมีวินัยมาก..." (คุณเจ, สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2564)

"...พอเราเข้าปี 1 เราก็บอกตัวเองเลยว่าเราจะต้องใช้รูปร่างหน้าตาของเราให้เป็นประโยชน์มากที่สุด ก็เลยไปสมัครงานเป็นสาวเชียร์เบียร์ตอนอายุ 20 นิด ๆ ก็เริ่มทำงานนี้จนถึงเรียนจบเลย..." (คุณเค, สัมภาษณ์, 23 กรกฎาคม 2564)

"...ทำมาตั้งแต่ปี 2560 ตอนนั้นคืออยากทำงานมากเลยลองหางานแล้วไปเจองานแต่งงานเชียร์เบียร์ ก็เลยอยากลองทำดูเพราะคิดว่ามันรายได้ดี ก็เลยทำมาจนถึงตอนนี้..." (คุณแอล, สัมภาษณ์, 23 กรกฎาคม 2564)

ประเด็นด้านการวางแผนอาชีพในอนาคต

ตารางที่ 3 เชื่อมโยงประเด็นด้านการวางแผนอาชีพในอนาคต

นาม	สรุปความ	ข้อความ (Quote)	เป้าหมาย		
			ธุรกิจส่วนตัว	งานประจำ	อาชีพอิสระ
เอ	ธุรกิจเสื้อผ้า	...อยากมีธุรกิจเสื้อผ้า เพราะชอบความสวยความงาม...	✓		
บี	งานประจำ	...หางานที่มั่นคงในชีวิต อยากทำงานประจำ...		✓	
ซี	ธุรกิจอาหารเสริม	...อยากทำธุรกิจอาหารเสริม เพราะเราลองมาเยอะ...	✓		
ดี	ธุรกิจเสื้อผ้า	...กำลังทำธุรกิจเสื้อผ้า ศึกษาการตลาดมีแบรนด์ของตัวเอง...	✓		
อี	ผู้ดูแลคิวงาน	...อาจจะเป็นโมเดลลิ่งเอง หรือไม่ก็งานฟรีแลนซ์...			✓
เอฟ	งานประจำ	...คิดว่าปีหน้าคงออกไปทำงานประจำแล้ว...		✓	
จี	ธุรกิจร้านเหล้า	...อยากทำธุรกิจร้านเหล้า เราเคยทำเชียร์เบียร์มาก่อน...	✓		
เอส	งานประจำ	...หางานประจำอยู่ตอนนี้ รู้สึกว่ามันมั่นคงกว่างานนี้มาก...		✓	
ไอ	วิทยากร	...เป็นวิทยากรหรือไม่ก็ทำงานที่เกี่ยวข้องกับหนังสือ...			✓
เจ	ทีมงานเบื้องหลัง	...อาจจะไปจับทางสายแฟชั่นหรือทีมงานเบื้องหลัง...			✓

นาม	สรุปความ	ข้อความ (Quote)	เป้าหมาย		
			ธุรกิจ ส่วนตัว	งาน ประจำ	อาชีพ อิสระ
เค	ธุรกิจเสริมสวย	...อยากเปิดธุรกิจร้านทำเล็บ หรือร้านเสริมสวย...	✓		
แอล	ธุรกิจร้านอาหาร	...อาจจะทำธุรกิจร้าน อาหารเล็ก ๆ ที่บ้านต่างจังหวัด...	✓		

ตารางที่ 3 ผู้วิจัยสรุปประเด็นด้านการวางแผนอาชีพในอนาคต ของพริตตี้ ในเขตพื้นที่ กรุงเทพมหานคร พบว่ามีข้อมูล 3 แนวทาง คือ ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ซึ่งประกอบไปด้วย ธุรกิจเสื้อผ้า ธุรกิจอาหารเสริม ธุรกิจร้านเหล้า ธุรกิจเสริมสวย และธุรกิจร้านอาหาร ประกอบอาชีพงานประจำ เช่น อาชีพที่ได้รับเงินเดือนประจำและสม่ำเสมอ และประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งประกอบด้วย ผู้ดูแลคิวงาน วิทยากร และทีมงานเบื้องหลัง โดยอ้างอิงบทการสัมภาษณ์ตอนหนึ่งของการสัมภาษณ์ ดังนี้

"...เราคงไม่ได้ทำงานนี้ไปตลอดหรอก รูปร่างหน้าตาไม่คงทน ก็คงต้องหางานอย่างอื่นทำจริง ๆ อยากมีธุรกิจเสื้อผ้านะ เพราะชอบความสวยความงาม..." (คุณเอ, สัมภาษณ์, 21 กรกฎาคม 2564)

"...อนาคตคงเลิกทำงานนางแบบแล้ว ใจจริงอีก 5 ปีก็อยากมีครอบครัว หางานที่มั่นคงในชีวิต อยากทำงานประจำ ได้มีเงินเข้าประจำบ้าง ไม่ต้องวิ่งหางาน..." (คุณบี, สัมภาษณ์, 21 กรกฎาคม 2564)

"...เพื่ออยากทำธุรกิจอาหารเสริม เพราะเราลองมาเยอะเลยอยากทำบ้าง ไม่มีกฎเกณฑ์มาตีกรอบเท่าไร ก็คงคิดว่าตัวเองคงออกไปจุดนั้น..." (คุณซี, สัมภาษณ์, 21 กรกฎาคม 2564)

"...ตอนนี้เรากำลังทำธุรกิจเสื้อผ้า ศึกษาการตลาดมีแบรนด์ของตัวเอง และค่อย ๆ ลดงานในวงการลง ก็อย่างที่บอกทุกอย่างมันเปลี่ยนแปลงไปเสมอ..." (คุณดี, สัมภาษณ์, 21 กรกฎาคม 2564)

"...พี่คิดว่าคงผันตัวไปทำเบื้องหลังพริตตี้ไปเลย อาจจะเป็นโมเดลลิ่งเอง หรือไม่ก็งานพรีแลนต์ แต่คิดว่าคงใช้กลุ่มพริตตี้เป็นฐานต่อไป..." (คุณอี, สัมภาษณ์, 21 กรกฎาคม 2564)

"...ถ้าถามตอนนี้ คิดว่าปีหน้าคงออกไปทำงานประจำแล้วนะ พี่ทำงานมาหลายปีแล้ว คิดว่าคงถึงเวลาที่จะต้องหางานประจำทำสักที..." (คุณเอฟ, สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2564)

"...ตอนนี้มีวางแผน อยากทำธุรกิจร้านเหล้านะ เราเคยทำเชียร์เปียร์มาก่อน เราว่ารายได้ร้านเหล้ามันดี กว้างแผนไว้บ้าง แต่ยังไม่ได้เริ่มอะไรนะ แค่คิดว่าคงออกจากจุดนี้..." (คุณจี, สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2564)

"...พี่ทำงานประจำอยู่ตอนนี้ พี่รู้สึกว่ามันมั่นคงกว่างานนี้มาก โคตรรอบนี้ทำให้พี่เข้าใจเลย ว่า ทำงานอิสระแบบนี้พอจะมีก็มี พอจะหายก็หมดหน้าตักเลย..." (คุณเอส, สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2564)

"...พี่อยากเขียนหนังสือ เป็นวิทยากรหรือไม่ก็ทำงานที่เกี่ยวข้องกับหนังสือ พี่เป็นคนชอบอ่านหนังสือมา พอถึงจุดที่เราไปต่อด้านนางแบบไม่ได้ ก็คงไปด้านที่เราถนัดและชอบรองลงมา..." (คุณไอ, สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2564)

"...ก็อาจจะยังเกี่ยวข้องอยู่กับงานนางแบบ งานถ่ายแบบ แต่อาจจะไปจับทางสายแฟชั่น หรือทีมงานเบื้องหลังก็คิดว่าดี..." (คุณเจ, สัมภาษณ์, 22 กรกฎาคม 2564)

"...อยากทำหลายอย่างมาก อยากเปิดธุรกิจร้านทำเล็บ หรือร้านเสริมสวย หรือธุรกิจเกี่ยวกับการทำบุญ หรือไม่ก็ไปเรียนต่อปริญญาโทตามที่ตั้งใจไว้..." (คุณเค, สัมภาษณ์, 23 กรกฎาคม 2564)

"...คงเลิกเชียร์เปียร์ไปแล้วละ ตอนนั้นก็คง 30 กว่าแล้ว อาจจะทำธุรกิจร้านอาหารเล็ก ๆ ที่บ้านต่างจังหวัด หรือไม่ก็คงหาอะไรทำแบบฟรีแลนซ์ไป..." (คุณแอล, สัมภาษณ์, 23 กรกฎาคม 2564)

อภิปรายผลการวิจัย

การให้ความหมายต่ออาชีพและการเลือกประกอบอาชีพ

การให้ความหมายต่ออาชีพของพริตตินั้นสะท้อนถึงบุคลิกภาพที่มีส่วนช่วยในการสะท้อนให้เห็นถึงความสนใจ หากผู้ประกอบอาชีพพริตตีมีความสนใจหรือเลือกประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่ง อันเนื่องมาจากประวัติและความสนใจในอดีต อาชีพที่มีความสอดคล้องกันนั้นก็จะดึงดูดความสนใจได้อีกเช่นเดิม โดยการให้ความหมายต่ออาชีพสะท้อนของพริตตีสะท้อน 4 หลักคิดที่สำคัญ โดยผู้วิจัยปรับมาจากแนวคิดของ Holland (1997) ดังนี้

หลักคิดที่ 1 บุคลิกภาพของบุคคล พริตตีมีกิจกรรมที่ชอบทำในวัยเด็กในลักษณะเดียวกัน คือ กิจกรรมสันตนาการ ดังนั้นบุคลิกภาพของพริตตีจึงมีความสอดคล้องกัน คือการเป็นผู้มีความสนใจอาชีพประเภทงานศิลปะ ดนตรีและวรรณกรรม

หลักคิดที่ 2 บุคคลกับสิ่งแวดล้อม พริตตีมีรูปแบบวิธีการถูกเลี้ยงดูแบบเคร่งในกฎระเบียบ และรูปแบบวิธีการเลี้ยงดูแบบปล่อยอิสระ พริตตีอาศัยอยู่ในครอบครัวที่ประกอบอาชีพอิสระมากกว่าการทำงานข้าราชการ ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมที่มีความใกล้เคียงกันส่งผลให้เกิดการเลือกประกอบอาชีพที่ใกล้เคียงกัน

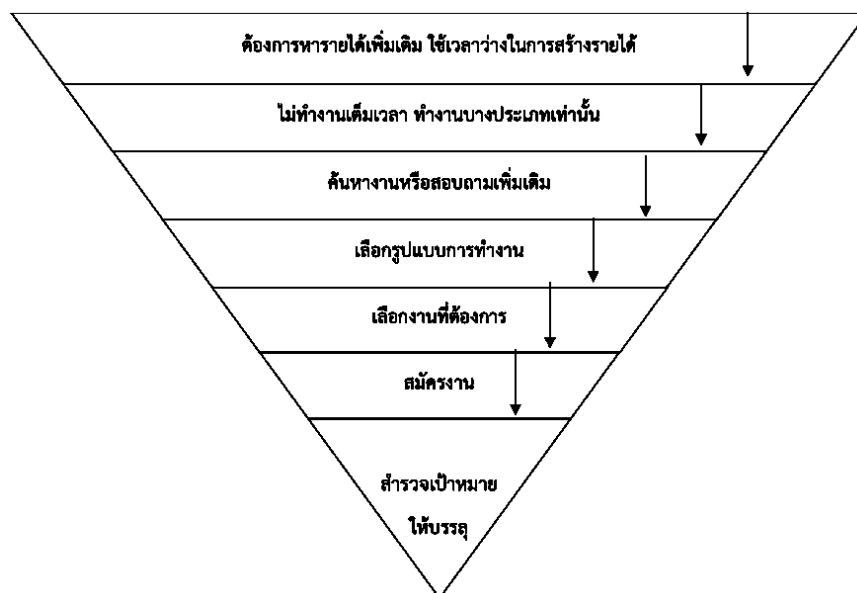
หลักคิดที่ 3 สิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวย พริตตีมีการให้ความหมายต่ออาชีพของตนเองในลักษณะที่มีความใกล้เคียงกัน ได้แก่ นักสร้างมูลค่า หรือนักนำเสนอ นักสร้างสรรค์ นักออกแบบ นักเปิดมุมมอง นักสร้างความสำเร็จ นักแลกเปลี่ยน นักสร้างความสนใจ นักจัดการแข่งขัน นักสร้างความสุข ทั้งหมดล้วนสะท้อนกิจกรรมแบบอิสระไม่เป็นระเบียบมาก ซึ่งสอดคล้องกับบุคลิกภาพของผู้มีความสนใจอาชีพนักร้อง นักแสดง นักประพันธ์ เป็นต้น

หลักคิดที่ 4 พฤติกรรมที่ถูกกำหนด พริตตีมีลักษณะบุคลิกภาพ สภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียงกัน จึงสามารถสรุปได้ว่า พริตตีมีลักษณะนิสัยที่ใกล้เคียงกัน คือ เป็นคนที่มีอุดมคติ รักอิสระ ช่างคิด มีความริเริ่มสร้างสรรค์

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การเลือกประกอบอาชีพของพริตตี้สินค้า นางแบบ และสาวเชียร์เปียร์ เป็นส่วนช่วยสะท้อนมุมมองที่ผู้ประกอบอาชีพใช้มองตนเอง ที่สะท้อนลึกไปถึงบุคลิกภาพนิสัยส่วนตัว ความชื่นชอบและความถนัด ว่าหากบุคคลที่มีการให้ความหมายต่ออาชีพที่มีความใกล้เคียงกันก็จะทำให้การเลือกประกอบอาชีพนั้นมีเป้าหมายที่ใกล้เคียงกันด้วย

การเลือกและตัดสินใจเข้าสู่อาชีพ

การตัดสินใจเข้าสู่อาชีพของพริตตี้ เป็นกระบวนการตัดสินใจที่มีขั้นตอน และมีแนวทางที่หลากหลาย โดยผู้วิจัยสามารถจำแนกได้ 2 แนวทาง คือ การตัดสินใจที่พิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเลือกเดียว และการตัดสินใจที่พิจารณาจากทางเลือกหลายอย่างประกอบกัน เช่น การแนะนำ รายได้ ความชอบส่วนตัว โดยกระบวนการในการตัดสินใจในการเข้าสู่อาชีพของพริตตี้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 2 รูปแบบการตัดสินใจเข้าสู่อาชีพพริตตี้

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การตัดสินใจเข้าสู่อาชีพของพริตตี้ เป็นกระบวนการตัดสินใจที่มีขั้นตอนที่สอดคล้องและเป็นลำดับขั้นจากปัญหาไปสู่การตัดสินใจเลือกทำงาน โดยเริ่มต้นจากขั้นตอนที่เป็นส่วนสำคัญมากที่สุดนั่นคือ ความต้องการที่จะหารายได้และการใช้เวลาว่างในการสร้างรายได้ให้ตนเอง เมื่อกระบวนการคิดนั้นเกิดขึ้น ก็จะเข้าสู่ขั้นตอนต่อมาคือ การตั้งข้อจำกัดของตนเองโดยพิจารณาจากประสบการณ์และความพึงพอใจส่วนตัว หลังจากนั้นก็จะส่งต่อสู่ขั้นตอนการค้นหาที่จะทำ รวมไปถึงการใช้ความสัมพันธ์ของกลุ่มที่เป็นสมาชิกในการสอบถาม จนไปสู่ขั้นตอนการเลือกรูปแบบงานและขั้นตอนการทำงานที่ต้องการทำ และเข้าสู่ขั้นตอนการสมัครงานและการตรวจสอบการบรรลุเป้าหมายโดยทันที ทั้งหมดล้วนเป็นขั้นตอนและกระบวนการในการตัดสินใจเข้าสู่เส้นทางอาชีพ

ของพริตตี้ แต่ถึงอย่างไรก็ตามบางครั้งก็ไม่อาจจะสามารถแยกได้อย่างชัดเจนว่า การตัดสินใจ
ทำที่สุดจะถูกคิดเป็นลำดับหลังสุดเสมอไป เพราะในแต่ละขั้นตอนนั้นก็อาจจะมีกระบวนการและคิด
ไปพร้อม ๆ กัน บางขั้นตอนก็สามารถเกิดและเชื่อมโยงไปพร้อมกัน บางครั้งก็อาจจะมีกระบวนการข้ามขั้นตอน
ใดขั้นตอนหนึ่งเพื่อรวบรวมขั้นตอนเข้าด้วยกันโดยไม่รู้ตัว

ข้อเสนอแนะ

ระดับภาครัฐ เสนอให้หน่วยงานภาครัฐจัดความช่วยเหลือในการอบรมอาชีพเชิงพาณิชย์
อย่างเป็นรูปธรรม ยกตัวอย่างเช่น การอบรมการเป็นผู้ประกอบการ อบรมการต่อยอดการทำธุรกิจ
ขนาดย่อม เป็นต้น เพื่อให้ผู้ประกอบการอาชีพ พริตตี้หรืออาชีพที่มีความเกี่ยวข้องได้ใช้ความช่วยเหลือใน
ด้านนี้ในการตัดสินใจและวางแผนในการประกอบอาชีพในอนาคต

ระดับภาคเอกชน เสนอให้หน่วยงานภาคเอกชน กลุ่มองค์กรอิสระหรือองค์กรภาคประชา
สังคม และสื่อมวลชน ควรมีการจัดทำสื่อในรูปแบบต่าง ๆ ในการเผยแพร่หรือตีแผ่ความเข้าใจ
เกี่ยวกับอาชีพ เพื่ออธิบายและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพพริตตี้ในทางที่ถูกต้อง อีกทั้งยังเป็นการ
สร้างการมีตัวตนของผู้ประกอบอาชีพ ซึ่งจะสร้างการยอมรับในสังคมอย่างเปิดกว้างมากขึ้น

ระดับบุคคล เสนอให้ผู้ประกอบอาชีพพริตตี้มีการฝึกฝนทักษะที่เหมาะสม โดยเน้นไปที่ 4
ทักษะหลัก ประกอบด้วย (1) ทักษะการวางแผนอนาคต (2) ทักษะการเอาตัวรอด (3) ทักษะในการ
จัดการปัญหา และ (4) ทักษะความยืดหยุ่นในการทำงาน อันนำไปสู่การสร้างความรู้สึกรับประกันในการ
ทำงานมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นต่อการวางแผนอาชีพในอนาคตอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงไกร กาญจนะโกคิน. (2555). **Event marketing**. กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯธุรกิจ.
- กมลวรรณ ชุมทรัพย์. (2548). **การสร้างคามหมายของสาวพริตตี้ในอุตสาหกรรมมหรณต**
โดยสื่อมวลชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยะวัฒน์ เจริญศักดิ์. (2564). **ความสุขและความผูกพันในการทำงานของพริตตี้ ในพื้นที่**
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วิรดา ศักดิ์ศิริรักษ์ และบัณฑิต สวรรยาวิสุทธิ. (2562). **การศึกษาวงจรชีวิตของพริตตี้**.
วารสารรังสิตบัณฑิตศึกษาในกลุ่มธุรกิจและสังคมศาสตร์. 5(1): 50 - 61.
- กองความร่วมมือการลงทุนต่างประเทศ. (2565). **รายงานภาวะการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ**
ในประเทศไทย. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก:
https://www.boi.go.th/upload/content/FDI%20Report%202021_627b76806a76c.pdf (December 17, 2023).
- ผสานชัย จุฑาภักดิ์. (2556). **แรงจูงใจเข้าสู่การทำงานและการปรับตัวของพริตตี้บริการลูกค้า**
ในร้านอาหาร A. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- Holland, J. L. (1997). **Making vocational choices: A theory of vocational personalities and work environments**. Odessa: Psychological Assessment Resources.
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. **Qualitative Research in Psychology**. 3(2): 77 - 101.